

Halva ute

När Bert ringde mig 1704 stod förklaringen klar. Nina hade vänt på laxen och Sven hade gnuggat den rimligt intensivt. Mjölken stod i kylskåpet som vanligt och Nagla var där igen. Varför ska ingen förstå att ringen på min byrå är till för två? När ingen annan utom jag betalat aktierna vänds vardagen upp och ned! Vem hämtar barnen och ser upp för fjordarna som rinner längs med vägkanten? Och vem klipper gräset? När ingen ser?

Jag for upp kraftigt och slog huvudet i katthyllan. Vem är det som köpt alla dessa rattar?! En stor låda på hallgolvet. Levererades utanför min dörr. Utan leveransadress. Jag blir inte tokig! Svanarna ringer på dörren och jag hör aldrig vad de säger! När pulsen var nere gick blodtrycksmätaren igång. ½.

Inte för intet slog jag upp ordboken. "Nehjs" stod det. Nej, var min spontana tanke. Så kan man inte säga. Men allting var bakvänt och ingenting var en rät vinkel. Allt jag tittade på var runt. Jag har aldrig varit så lycklig som när jag tittade på Agdas julgran, rund! Tokigt men klokt rörande kulorna. Nils bad Romeo att ta honom. Oklart var/vart men jag sa att jag ville hänka och Tor-Leif gick genast med på idén. Flera andra ville också följa med men då var vi så många att vi fick hyra en skjuts. Fem förtielfa kom den och sedan var det raka spåret.

Vi kom till kajen och när vi inte såg det vi var där för att se var det bara att inse. Vi, med varandra, hur många barn som gjordes den förmiddagen vet vi fortfarande inte då alla utom jag är anmälda försvunna.

Vems fantasier är detta?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ordekvilibris med Poeter.se id #46028 innehar upphovsrätten